

NARODNI DNEVNIK

Obzira vsek dan opoldne, izvenredne nedelje in
praznike.

Obzira naročnika: V Ljubljani in po pošti:
Din 20.—, inozemstvo Din 30.—.

Neodvisen političen list.

UREDNIŠTVO:

SEMON GREGORČIČEVA ULICA STEV. 12.

TELEFON STEV. 552.

UPRAVNIŠTVO: KONGRESNI TRG STEV. 2.

Rokopisi se ne vračajo. — Oglasi po tarifi.

Pisanim vprašanjem naj se priloži znamka
za odgovor.

Račun pri poštnem ček. uradu štev. 13.623.

Klic po prosti trgovini.

Vedno močnejši postaja klic zapadno in centralno evropskih velekapitalistov, da treba odpraviti razne zaščitne carine in da mora postati vsa Evropa eno carinsko področje. In ravno danes izide manifest najuplívnejših gospodarskih politikov sveta, da treba v vsej Evropi čim prej uvesti svobodno trgovino. Nobenega dvoma ni, da bo ta klic po svobodni trgovini vedno močnejši in da bo morda že v kratkem predrl, ker ne samo avtoriteta prvih svetovnih gospodarskih strokovnjakov, temveč se bolj zaletljiva bilanca razdeljanj svetovne vojne govori premogočno za zmago tega načela.

In zato moramo tudi mi danes računati s tem, da bodo v doglednem času padle zaščitne carine in da bo neusmiljeno propadla vsaka industrija in vsaka trgovina, ki ne bo sposobna mednarodne tekme in ki ne bo dovolj finančno podprta.

Da bi danes naša industrija tekmo z zapadno evropsko industrijo vzdržala, ni ravno mnogo upanja. Nekatere posamezne industrije se še smejo udajati tam, kam nadam, velika večina pa na to ne sme upati.

Toda vse drugačno bi moglo biti stanje, če bi se v povojnih letih drugače delalo, kakor pa se je. Povojna doba je bila doba najvišje konjunktore in je že kazalo, da bo Slovenija postala v industrijskem in finančnem pogledu vodilna pokrajina Jugoslavije. Nastajale so nove industrije, stare so se nacionalizirale, upliv slovenske industrije se je razširil daleč na jug in pri tem je bila oprta slovenska industrija in trgovina na tako močne denarne zavode, kakor jih druge pokrajine niso imele.

Toda brezvestno partizanstvo je ubilo najprej moč naših denarnih zavodov, s tem napravilo nacionalizacijo starih industrij in ubilo celo vrsto novih podjetij. Na stotine in stotine milijonov slovenskega denarja je to brezvestno partizanstvo uničilo, kakor da ni preveliko obdačenje in oddaja slovenskega premoženja, ob priliki zamenjave kron že zadosti uničila gospodarsko moč Slovenije.

Od vse lepe konjunktore povojne dobe so ostale tako samo razvaline in na teh razvalinah nas sreča zapoved svetovnega kapitala, da morajo carinske meje pasti in da morata njegova industrija in trgovina dobiti prosto pot tudi k nam. Bomo se sicer mogli še nekaj let tej zapovedi upirati, toda po nekaj letih bo volja svetovnega kapitala uveljavljena in kljub osvobojenju postanemo le kolonija, če ne bomo takoj zgrabili oboje za delo in postavili vse naše gospodarstvo na tako veliko podlago, da bomo kos tudi svobodni trgovini. Vsaj načeloma je svobodna trgovina pridobitna, toda zaenkrat mi tej trgovini še nismo odrasli, zaradi pravilnosti kake ideje ne smemo upravititi svoje gospodarske samostojnosti.

Moramo zato poskrbeti, da leta zaščitne carine popolnoma izrabimo in da se pripravimo za tekmo in da se obvarujemo pred usodo kolonije.

Danes je najpripravnější čas, da postavimo vse svoje gospodarstvo na solidno podlago. Zakaj poleni bank, ki jih doživljamo pomenijo polem vsega sistema in onih ljudi, ki so krivi, da je končala visoko konjunktura povojna doba za nas absolutno deficitno.

Ce zamudimo danes trenutek, potem lahko opustimo vsako nadaljno borbo. Zakaj tisti ljudje, ki so uničili naš prvi zavod, so že dokazali, da so pripravljeni za dobro plačilo ubiti tudi naš drugi za-

Položaj se s Pašičevem prihodom ni izpremenil.

Beograd, 20. okt. Debata v narodni skupščini je popoldne zelo odjenjala. Opozicija se je pokazala zelo nevtrajno in je kmalu odnehala. Napadi opozicije so bili bolj osebne narave kakor politične. Ves boj opozicije je šel za tem, da spravi vladno večino v napete odnose, posebno da naujska Pašičeve radikale proti centruštem in radičevcem.

Reservirano stališče SLS in pa glasovi o prisrčnem sestanku Pašiča z Radičevcem na zagrebškem kolodvoru so horebnost opozicije omajali. Vesti o sestanku Pašiča in Radiča so že popoldne dospeli v Beograd, tako da je bila seja radikalnega kluba, ki je bila napovedana za 3. uro popoldne, odgojena. S Pašičevim prihodom se bo položaj za nekaj časa pomiril. Radikali, ki poznajo Pašiča, naglašajo, da on ničesar ne ukrene z nagli-

co. Zato bodo tudi sedaj propadle nade opozicije, da bi Pašič danes ob volitvi skupščinskega predsedstva povzročil kaka politična iznenadenja in napravil kak senzacionalen akt za zrušenje vlade.

V Uzunovičevi okolici sodijo, da bo Pašič deloval na pomirjenje strasti pri nekaterih svojih ljudeh. Vsak se bo prevaril, kdor računa na to, da bi Pašič napravil kake zmešnjave. Po Pašičevih besedah v Zagrebu, misli Uzunovičeva vlada, da bo Pašič deloval za stabilizacijo vlade. Vsi glasovi o kakem rušenju vlade po g. Pašiču so samo izraz raznih nad nekaterih opozicionalcev. — Pašič se bo seveda poučil o splošnem položaju in o razmerah v klubu ter bo čez kakih 10 dni začel sodelovati v politiki. Zato se bo važno vprašanje konstituiranja skupščine rešilo popolnoma priprosto brez vseh trzavic.

Nikola Pašič dospel v Beograd.

Beograd, 20. oktobra. Sinoči je z zamudo več ko eno uro ob pol 11. prispel v Beograd vlak, s katerim se je pripeljal Nikola Pašič. Na postaji se je še pred 9. uro zbralo veliko število Pašičevih prijateljev. Od ministrov sta bila tam dr. Simenović in dr. Slavko Miletić, dalje pa tudi bivši minister Krsta Miletić. Prisotno je bilo vse predsedstvo radikalnega poslanskega kluba in večina radikalnih poslancev. Ko je vlak privozil v postajo, je bilo na peronu preko 1000 ljudi, ki so klicali: Živijo Pašič, živel naš sivolasi voditelj! — Pašič je še nekaj trenutkov počakal v svojem vagonu, kamor so ga prišli pozdravili Kojić, dr. Slavko in Krsta Miletić, dr. Laza Marković in še nekateri njegovi prijatelji. Po kratkem razgovoru je Pašič počasi po stopnicah stopil iz vagona. Predsedništvo radikalnega kluba je imelo namen, Pašiča na naslanjaču nesti iz vagona, vendar se to ni dalo napraviti. Velikemu naporu orožnikov in Pašičevih prijateljev se je posrežilo narediti okrog Pašiča ozek krog, kjer se je mogel kretati. Ves ta čas, so se čuli klici: Živijo Pašič! Živijo vodja srbskega naroda! Bobičevci so klicali: Dol s štreberiji! — Pašič je odhajal s perona in podajal na levo in desno roko v pozdrav. Potem se je nekaj zamudil v pisarni dežurnega uradnika na kolodvoru, da se je malo oddahnil. Za tem je pa odšel na ulico.

Ves prostor pred železniško postajo je bil prenapolnjen s Pašičevimi pristaši. Avto je bil obkoljen, tako da Pašič ni mogel vanj. Tu je Pašiča s krajšim nagovorom pozdravil Šepadić, bivši šef kabineta v poljedelskem ministertvu. Rekel je: Sivi naš vodja! Beograd te pozdravlja! Srčno Te pričakuje Tvoj Beograd kot voditelja domovine. Živijo Pašič, živijo vodja radikalne stranke!

Končno je Pašič s svojo gospo vstopil v avto, ki se je prav polagoma ril skozi množice ljudstva proti Pašičevemu stanovanju. Tako so Pašiča njegovi pristaši lahko spremljali do Miloša Velikega, kjer se je avto z večjo brzino odpeljal

naprej. Navzlic temu se je oddvojila neka skupina in šla naprej, da priredi Pašiču še pred njegovo hišo manifestacije.

Pašič ni nikjer govoril. Samo v razgovoru s prijatelji je večkrat dejal: Dobro je, vse bo dobro! Razgovarjali se bomo, ko se malo odpočijem.

Nekaj novinarjev in radikalnih poslancev je šlo Pašiču do Zemuna naproti. Pred hišo je Pašič sprejel nekatere novinarje in se z njimi pozdravil. Rekel jim je: Glejte gospodje, prihajam in dobro se počutim. Te dni se bomo še videli in bomo govorili o tem in onem. Pašič je nato stopil k vratom, toda prišli so zopet nekateri radikali in mu poljubovali roke. Potem so prišli še ministri in poslanci in se pozdravili s Pašičem. Brž se je zopet nabrala množica ljudstva, ki je pred Pašičevim domom začela ploskati in vzklikati. Nato se je Pašič pojavil na balkonu, obkrožen od ministrov in poslancev. Tedaj je iz občinstva začel pozdravljati Pašiča poslanec Milutin Dragović, govoreč mu: Čeprav so držali taven Vaš prihod v Beograd, vendar je šlo od ust do ust, da pridete. Zato je ta narod, ki Vas ceni in spoštuje, prišel da Vas pozdravi. To je najboljši dokaz, da stoji narod za Vami, da Vas ni mogel in da Vas tudi ne bo izdal.

Pašič je očitno ginjen s klobukom v roki pozdravljal prisotne z besedami: »Bratje, navdušen sem in ginjen. Ne morem mnogo govoriti, ker sem malo prehlajen in od poti utrujen. Prosim, da mi oprostite.« Nato so se čuli klici: »Upravičeno! Živijo baja, živijo naš predsednik vlade!« — Pašič je za tem zopet spregovoril: »Prosim vas, da sprejmete moje zahvalo, ker ste se potrudili, da me počakate in me pozdravite. Milo mi je, ko vidim, da me moj narod ne pozablja in da je z menoj. Za človeka, ki je vse življenje delal za narod, je največje zadoščenje, če se ga narod vedno spominja. Trudil se bom, kolikor bom mogel, tudi naprej, če ne fizično, pa vsaj tako, da s svojim svetom pomagam, da se stvari uredijo in da

lidnosti, da se tudi krivci največjih polumov nimajo bati odgovornosti.

V takih razmerah pomeni klic svetovnega kapitala po odpravi carinskih mej našo gospodarsko smrt in hitro bo ta nastopila, če niti sedaj merodajni krog ne bodo hoteli razumeti, da je solidnost v vsakem oziru temelj dobrega gospodarstva in podlaga za tekmo z drugimi.

bo v državi dobro, kakor je bilo tudi dozdaj. Dovolite, da bom kratek, ker sem toliko razburjen, da vam sedaj ne morem več govoriti.

Rekli so nato Pašiču, naj gre v hišo, toda on je še naprej pozdravljaj Beograščane in radikale ter jih prosil, naj mu ostanejo zvesti do konca življenja. Nato pa se je Pašič le umaknil v hišo. Po dolgem ploskanju se je množica ljudstva razšla, par prijateljev pa je še ostalo pri Pašiču v razgovoru.

»TO ČU DA VIDIM.«

Beograd, 20. okt. Urednik »Pravde«, ki je odšel do Stare Pazove Pašiču nasproti, je na vprašanje, kakšno je njegovo mnenje o politični situaciji, dobil odgovor: »Razgovarjal se bom sedaj s svojimi prijatelji in se bom pri njih informiral. Bomo že videli, kako bo. Pogledajte, danes je prišel v Zagrebu g. Radić na kolodvor in me pozdravil.« Na vprašanje, ali je zadovoljen z zadnjo rešitvijo krize, je Pašič odvrnil: »Znaš, to ču da vidim!«

Stanovanjski zakon sprejet.

Beograd, 20. oktobra. Včeraj popoldne ob 4. se je nadaljevala seja narodne skupščine. Po opravljenih formalnostih je prvi govoril zemljoradniški poslanec Dimitrije Vujić o gradbi stanovanj. Demokratski poslanec Miović je ostro kritiziral ministrov ekspozé in načrt zakona o stanovanjih. Radičevce dr. Gjuro Basariček je branil vladni zakonski načrt.

Predsednik je hotel nato dati načrt na glasovanje, toda opozicija se je temu protivila. Kljub temu se je glasovalo ter je bil zakon v načelu sprejet s 124 glasovi proti 37. Prešlo se je nato v podrobno razpravo. Tu je prvi govoril sam demokratski Vilder, ki je precej dolgo kritiziral posamezne določbe stanovanjskega zakona. Nato je povzel besedo trgovinski minister dr. Krajač, ki je polemiziral z Vilderjem. Nato se je zakon sprejel ob člena do člena. Predsednik dr. Subotić je svoj zaključni govor držal med velikim hrupom. Ko je bil zakon o stanovanjih sprejet, je odredil predsednik, da se prečita kraljev ukaz, s katerim se zaključuje sedanje zasedanje in se novo sklicuje za danes ob 9. dopoldne. Vsi poslanci so pri čitanju ukaza vstali in stoječe poslušali, na koncu za zaklicali: Živijo kralj Aleksander I.! Nato je bila seja zaključena.

BOJ ZA NOVO PREDSEDSTVO SKUPŠČINE.

Beograd, 20. okt. Sinoči je imel radikalni klub sejo, na kateri je razpravljaj o kandidaturah za skupščinsko predsedstvo. Po razpoloženju, ki je danes vladalo v vrstah radikalnih poslancev, bi imel biti za predsednika skupščine znova kandidiran Marko Trifković, če sam na to pristane, drugače pa bi bila zagotovljena izvolitev dr. Milana Srskića. Radikalni klub bo pristal tudi na to, da postane prvi podpredsednik dr. Pasarić. V vrstah HSS govore, da je Pasarićeva kandidatura najresnejša.

STARO PREDSEDSTVO SKUPŠČINE OSTANE.

Beograd, 20. okt. Na seji radikalnega kluba je bilo sklenjeno, da ostanejo vsi radikalni poslanci v predsedstvu skupščine isti kot doslej. Tudi pri HSS se ne bo nič spremenilo. Pač pa bo v finančnem odboru na mesto dr. Kežmana izvoljen dr. Basariček. SLS bo prejkone danes ponovila zahtevo, da dobi ona podpredsedniško mesto v skupščini.

z dokumenti, da govorijo in pišejo tekoče italijanski jezik. Ako izvanredna komisija, ki v smislu novega zakona vodi odvetniške zbornice, ne smatra predloženih dokumentov za zadostne, sme prizadeti polagati izpit v Rimu pred posebno komisijo sestojajo iz pet odvetnikov, ki jih imenuje z odlokom pravosodni minister. Proti mnenju omenjene komisije ni nobenega utoka. Isti člen poudarja izrecno še, da bo ta izredna komisija tekom enega leta po objavi tega odloka itak pregledala seznam odvetnikov.

REPERTOAR NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI.

Drama:

Začetek ob 20. uri zvečer.

Sreda, 20. oktobra: »Drugi breg«. — Red D.
Četrtek, 21. oktobra: »Hlapeci«. — Red B.
Petek, 22. oktobra: Vijolijski koncert bolgarskega virtuosa Saša Popov. — Izven.
Sobota, 23. oktobra: »Joye«. — Red C.
Nedelja, 24. oktobra: »Macbeth«. — Izven.
Ponedeljek, 25. oktobra: »Drugi breg«. — Red A.

Drama:

Začetek ob pol 20. uri zvečer.

Sreda, 20. oktobra: »Tannhäuser«. — Red C.

Četrtek, 21. oktobra: Gianni Schicchi: »Glumači«. Gostuje tenorist g. Vlahović Pavel. — Red A.

Petek, 22. oktobra: Zaprti. — Red E.

Sobota, 23. oktobra: »Otello«. — Red E.

Nedelja, 24. oktobra ob 3. uri popoldne:

»Grafica Marica«. — Izven.

Ponedeljek, 25. oktobra: Zaprti.

Danes v sredo zvečer se poje v ljubljanski operi Wagnerjeva opera »Tannhäuser« za red C z gospo Thierry-Kavčnikovo, go. Zaludovo ter gg. Beletto, Holodkov in Knitl v glavnih vlogah. Predstava se vrši za red C. Drama pa vprizori isti večer »Drugi breg« kot prvo reprizo izvrstno uspele premijere češkega avtorja. Dramska predstava se vrši za red D.

Odlični gost v naši operi. V četrtek, dne 21. t. m. gostuje v ljubljanski operi znameniti hrvaški tenor g. Pavel Vlahović, ki je do sedaj pod imenom Marijon nastopal v Berlinu in Dresdenu z najsijajnejšimi uspehi. Trenutno se nahaja v domovini ter gostuje v Zagrebu in Beogradu, kjer se silno trudijo, da bi ga stalno pridobili za beograjsko pozorišče. Odlični pevec gostuje v ljubljani v Leoncavallovi operi »Glumači«. Predstava se vrši za abonente reda A.

To in one.

ZAKAJ SO POLARNE ŽIVALI BELE.

Mnoge arktične živali (n. pr. severni medved, polarna lisica, polarna sova, jerebica itd.) se razlikujejo od sorodnih vrst, živčih v toplejših krajih po beli barvi. O vzrokih tega pojava si biologi niso popolnoma na čistem. Nekateri trdijo, da je namen ki ga sleduje narava pri tem, ta, da se prilagodi barva dlake ali perja v svrhu zaštite okolici. Pristaši te teorije menijo, da štiti te živali njihova barva pred njihovimi sovražniki, na drugi strani pa jim je v pomoč pri iskanju plena, da jih druge živali, s katerimi se hranijo, ne opazijo tako z lahka. To naziranje se da res utemeljiti v nekaterih slučajih. Ne drži pa nikakor v vseh slučajih, ki se tičejo polarnih pokrajin. Tako izvaja namreč dr. J. Seide v listu »Nature«. (1926, št. 16.).

Dr. Seide ima glede prilagoditve bele barve arktičnih živali svoje lastne nazore. Znano je, da bele površine odbijajo toploto v manjši meri kot temne. To se pravi, da je za živali, živčih v zelo nizki temperaturi, velika prednost, če izgube temnanj telesne toplote. Iz tega se da sklepati da služijo polarnim živalim bela barva v prvi vrsti kot sredstvo, da izgubljajo tem manj telesne toplote. Razume se, da gre pri tem samo za toplokrvne živali. Pri mrzlokrvnih živalih je večje prednosti temna barva, ker te živali morejo zvišavati svojo telesno toploto polom intenzivnega absorpiranja solne toplote. Drugačen je slučaj pri toplokrvnih polarnih živalih, ki svoje telesne temperature ne morejo zvišati, a žive v mrzlem podnebnju ter se morajo baš zato čuvati, da ne izgube preveč svoje lastne telesne toplote.

To naziranje je tem verjetnejše, zatrjuje dr. Seide, ker je zaščitna svrha bele barve pri nekaterih živalih zelo dvomljiva. Tako imamo arktične ptice, kot je n. pr. arktična sova (Schnee-eule), ki sploh nimajo nobenih neprijateljev ter vsled tega ne potrebujejo nobene zaščitne barve. Razen tega love te ptice svoj plen leteč, iz česar sledi, da jim bela barva ne nudi nobenih prednosti, temveč, da je odvisno samo od spretnosti, če ujamejo svoj plen. Razen tega so kratki dnevi polarne zime tako temni, da bela barva kot zaščitna sploh ne more priti dosti v poštev. V nadaljnjo utemeljitev nazora o pomenu bele barve, ki preprečuje izžarevanje telesne toplote navaja dr. Seide tudi dejstvo, da je število belebarvnih živali v arktičnih krajih tako veliko, dočim je v tropičnih krajih tako majhno, da sploh ne pride v poštev.

Rudyard Kipling:

Knjiga o džungli.

»Oj!« je dejal Mowgli sam pri sebi in se v vodi prevallil. »Sedaj vidim, zakaj mi je Shere Khan velel, naj pogledam vanj. Ampak to mu ni dobro delo, kajti ni mi mogel gledati v oči, in jaz nisem padel predenj. Toda jaz tudi nisem človek; eden izmed svobodnega ljudstva sem.«

»Hm!« je dejal Bagheera globoko v kosmatem grlu. »Ali tiger ve, kdaj je njegova noč?«

»Dokler ne stoji šakalji mesec nad večernimi meglicami. Ta noč pade včasih na suho poletje, včasih pa na mokro deževje — ta edina tigrova noč. Toda da ne bi bilo prvega tigra, bi vsa tega ne bilo in tudi nobeden izmed nas ne bi poznal strahu.«

Jeleni so žalostno krulili, Bagheeri pa so se ustnice zategnile v zločestem nasmehu. »Ali ljudje poznajo — to pravljico?« je vprašal.

»Nikdo je ne ve razen tigrov — pa nas slonov — otrok Thavovih. Sedaj ste jo čuli vi tam pri mlaki; govoril sem.«

Hatki je vtaknil rilec v vodo v znamenje, da ne želi več govoriti.

»Toda — toda,« je rekel Mowgli in se obrnil k Balocju, »zakaj pa prvi tiger ni še dalje jedel travo

71

in listje in drevje? Jeleni je samo zlomil hrbet. Požrl ga ni. Kaj ga je napotilo do vročega mesa?«

»Drevje in ovijalke so ga vendar zaznamovale, Mali brat, in ga naredile tako marogastega kakor ga vidimo. Od tedaj ni nikdar več hotel jesti sadežev, ampak izza tistega dne se maščuje nad jeleni in ostalimi, ki jedo travo,« je odgovoril Baloo.

»Potemtakem ti poznaš to zgodbo. Kaj? Kako to, da je nisem nikoli slišal?«

»Ker v džungli mirgoli takih zgodb. Ako bi jih pričel praviti, bi jih ne bilo nikdar konec. Boš pustil moja ušesa, Mali brat?«

Čudež Purun Bhagata.

V Indiji je nekdaž živel človek, ki je bil prvi minister v eni napol odvisnih domačih držav v severozapadnem delu dežele. Bil je brahmin, iz tako visoke kaste, da kasta ni imela posebnega pomena zanj. Njegov oče je bil imeniten uradnik v pisanem dirindaju staromodnega hinduškega dvora. Ko je Purun Dass dorastel, je prišel do spoznanja, da se starodavni red stvari izpreminja in da mora vsakdo, ki je hotel priti naprej, biti na dobrem z Angleži in posnemati vse, kar so Angleži smatrali dobrim. Obenem pa si mora uradnik domačin ohraniti naklonjenost svojega gospodarja. To je bila sicer težavna igra, toda mirni, molčeči mladi brahmin jo je s pomočjo dobre angleške vzgoje, ki jo je dobil na bombayskem vseučilišču, igral hladnokrvno in

se je dvigal od stopnje do stopnje, dokler ni postal prvi minister v kraljestvu. To se pravi, da je imel več prave moči kot njegov gospodar maharadža.

Ko je stari kralj — ki je po strani gledal Angleže, njihove železnice in brzojave — umrl, je bil Purun Dass v velikih čisljih pri njegovem mladem nasledniku, ki je imel Angleža za učitelja, in s tem sta — dasi je vedno gledal na to, da so njegovemu gospodarju pripisovali vse zasluge — ustanovila šole za mlada dekleta, gradila ceste, osnovala državne lekarne in razstave poljedelskega orodja ter izdajala vsako leto modro knjigo o »Nrvnem in gmotnem napredku države«. Angleško zunanje ministrstvo in indijska vlada sta bila silno vesela. Prav malo indijskih držav sprejme angleški napredek brez pridržkov, ker nočejo verjeti, kakor je Purun Dass pokazal, da je veroval, da mora ono, kar je dobro za Angleže, biti dvakrat tako dobro za Azijce. Prvi minister je postal čislani prijatelj raznih podkraljev, guvernerjev podguvernerjev, zdravnikov in misijonarjev, angleških častnikov, ki so prišli na lov po državnih zemljiščih, kakor tudi celih trum turistov, ki so ob hladnem vremenu potevali po Indiji in pokazovali, kako se mora tako deželo voditi. V prostem času je snoval ustanove za študiranje zdravilstva in izdelovanje raznega blaga natančno po angleških vzorcih, in pisal v »Pijonirju«, največji indijski dnevnik, kjer je pojasnjeval cilje in namere svojega gospodarja.

(Dalje. prih.)

Najboljša, najcenejša
kolesa in šivalni stroj
so edino

Petelinčevi

znamke
Gritzner, Adler, Phönix

Blizu Prešernovega spomenika za vodo.
za den., obrt in industrijo. Peuk brezplačen, ugodni plačilni pogoji. Tudi ne obroke. Večletna garancije.

Josip Petelinc, Ljubljana

Uprava „NARODNEGA DNEVNIKA“
prodaja
MAKULATURNI PAPIR
kg Din 4-50

RAZPIS.
Mestni magistrat ljubljanski razpisuje oddajo
tesarskih in krovskih
del za 2 leseni stanovanjski baraki ob Izanski cesti.
Vsi potrebni pripomočki se dobe proti povrnitvi nabavnih stroškov 20 Din pri mestnem gradbenem uradu, Lingarjeva ulica 1/II. v ponedeljek, 18. in torek dne 19. t. m.
Ponudbe je vložiti najkasneje do 21. t. m. do 12. ure popoldne pri gori imenovanemu uradu.
Ljubljana, dne 16. oktobra 1926.
Mestni gradbeni urad.

MALI OGLASI
Vsaka beseda 50 para, debelo tiskano
Din 1.—.

Mesto gospodinje
išče izobražena gospodična srednjih let pri boljšemu gospodu, lahko je tudi vdovec z otroci. Nastopi lahko takoj. Cenjene ponudbe na upravo pod »Skrbna gospodinja«.

Gospodična
išče mesečno sobo s separatnim vhodom. Ponudbe na upravo lista pod: Soba.

Sprejme se
dva gospoda na hrano in stanovanje. Naslov pove uprava lista.

Akademik
poučuje srednješolca v vseh predmetih. Honorar nizek. Cenjene ponudbe pod: »Uspeh z jamčen«.

500 Din nagrade
dam tistemu, ki mi preiskrbi službo kot sluga. — Naslov pove uprava lista.

Abonenti
dobijo dobro in poceni hrano v restavraciji »Pod skalco«, Mestni trg 11. Gostom se lahko postreže z domačo, srbsko, dunajsko in francosko kuhinjo. — Za jedila in vino preko ulice poseben popust. — Vsaki dan se vrši od 20. do 24. ure koncert. — Z radostjo pričakujem moje goste. Josip Uran, restavrater.

Proda se ceno
mal železen štedilnik. — Naslov pove uprava lista.

Stekleno
strešno opeko imajo stalno v zalogi Združene opkarne d. c. v Ljubljani.

SLOVENSKA MATICA naznanja žalostno vest, da je 17. t. m. umrl bivši njen dolgoletni odbornik, gospod

Andrej Senekovič

gimnazijski ravnatelj v p.

Zaslužnemu šolniku in javnemu delavcu bodi med nami hvaležen spomin!

V LJUBLJANI, dne 19. oktobra 1926.

Hotelski sluga
z daljšo prakso in lepimi izpričevanji se sprejme za 1. november 1926. Osebnostne podatke na upravo hotela »Union«, Ljubljana.

Kontoristinja
z večletno pisarniško prakso išče mesta pri kakem večjem podjetju. Gre tudi nekaj mesecev brezplačno. Ponudbe prosi na upravo lista pod: »Marljiva«.

DRVA - ČEBIN
Wolfova 1/II. - Telef. 58.

Zahvala.
Julijana Stare, roj. Zupančič se v svojem in v imenu vseh sorodnikov iskreno zahvaljuje za mnogobrojne izraze prisrčnega sočutja, ki jih je prejela povodom nenadomestljive izgube svojega nepečabnega soproga, gospoda

Franca Ks. Stareta

Posebno zahvalo izreka gg. zastopnikom raznih oblasti, korporacij in stanovskih organizacij za vdeležbo pri pogrebu, vsem darovalcem cvetja in vencev, pevskemu društvu »Slavec« za tolažbo polne žalostinke, gospodu govorniku, ki se je imenom slovenskega priobtništva poslovil od blagopokojnika, končno vsem dragim prijateljem in znancom, ki so ga v tako častnem številu spremili na njegovi zadnji poti.
V Ljubljani, dne 19. oktobra 1926.

Oglašujte v „Narodnem Dnevniku“!